

[Gade]

kommissær i alle de citater, vi kan finde af, hvad han har udtalt om det.

Må jeg så sige til hr. Bjørn Westh, at topmødeerklæringen er en illustration af, at det med åbenheden ikke kom ind i Traktaten. Det er jo en realitet, at der er stærke kræfter, der ikke ønsker, at Centraleuropa får chancen for at komme hurtigt ind i EF, og det, hr. Bjørn Westh bruger som et argument for, at der nu bliver et åbent Europa, er jo illustrationen af, at ikke engang det kunne komme ind i traktaten. Der er fuldt op af erklæringer og protokoller, men ikke én erklæring, ikke én protokol om, at der er åbent for medlemskab for de nye demokratier.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Der står i topmødeerklæringen om formandskabets konklusioner for mødet i Maastricht 9. og 10. december, at Det Europæiske Råd erindrer om, at ifølge traktaten om Den Europæiske Union er stats- og regeringscheferne blevet enige om, at en hvilken som helst europæisk stat, hvis styreform bygger på demokratiske principper, kan ansøge om medlemskab af Unionen, og at man skal gå i forhandlinger med ansøgerlandene snarest muligt.

Det er simpelt hen den politiske tilkendegivelse om, at det er det åbne Europa, vi arbejder for, og det har alle erkendt; men betingelsen for at nå så langt var, at vi tilsluttede os den nye traktat med de gode miljøbestemmelser og med den sociale dimension. Det synes jeg også at SF skulle gøre.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet har været tilhænger af EF, lige siden Danmark trådte ind ved afstemningen i 1972. Fremskridtspartiet gik stærkt ind for EF-pakken, da vi skulle stemme om den i 1986, og det var med velberåd hu, for hele den opbygning af frihed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer er sund fornuft, og det er i virkeligheden en god Fremskridts-tankegang. At have et hjemmemarked på små 350 mio. mennesker er en god ting for dansk erhvervsliv, ingen tvivl om det. Jeg mener også, at man kan sige, at Fremskridtspartiet har gjort sit til at arbejde med de små 300 direktiver, der har skullet til for at harmonisere alle disse områder for at virkeliggøre det indre marked.

Det indre marked, der skal starte 1. januar 1993, er vi end ikke kommet til endnu. Vi er ikke færdige med det. Vi regner med, at bommene ved grænserne skal hejses omkring 1. januar 1993. Teoretisk skulle det være 1. januar 1993, men jeg ved godt, at der er en enkelt skatteminister hist og her, som gerne vil bevare vores grænsebomme.

Statsministeren udtrykte det sådan i 1986: Unionen er stendød. Jeg ved ikke rigtig, hvilken union statsministeren tænkte på, men EF-unionen var det altså ikke, selv om hele landets befolkning regnede med, at det var den, han talte om, for vi skal den 2. juni til at stemme om den stendøde union.

Det er sidste gang, vi kan få lov til at bruge, hvad jeg vil kalde vores vetoret. Det er sidste gang, Danmark har mulighed for at sige: Nej, det stykke vil vi ikke gå videre. Når jeg startede med det indre marked, er det netop for at gøre det helt klart, at Fremskridtspartiet hele tiden er gået ind for det europæiske økonomiske fællesskab, og det vil vi vedblive at gøre, men vi vil sikre, at det bliver ved med at være et europæisk økonomisk fællesskab og ikke en europæisk union.

Når vi taler om suverænitetsafgivelser og så får at vide, at det er sådan et par småting hist og her, så vil jeg gerne have lov til at gentage, hvad jeg sagde for længe siden til et spørgsmål fra Socialdemokratiet, at selv Justitsministeriet i sin redegørelse til Markedsudvalget har skrevet: at uanset ændringerne i artikel 1-3 må det imidlertid kunne tænkes at bevirke en vis udvidelse af EF's beføjelser. Og man skriver fortsat, at når dette sammenholdes med, at det ikke er ganske utvivlsomt, i hvilket omfang den nugældende EØF-traktat giver hjemmel til at udfærdige retsakter for flere af de nye områder i artikel 3 og 3 A, er det Justitsministeriets sammenfattende vurdering, at man i den foreliggende situation bør anvende proceduren efter grundlovens § 20.

Så ved vi altså det. Det er ikke altid så nemt at forstå i første omgang, hvad Justitsministeriet skriver, men med almindelige danske ord: Vi risikerer at afgive suverænitet på de områder, der ligger inden for artikel 3-3 A, og når man læser det igennem, bliver man en lille smule forskrækket, for de dækker ikke kun arbejdsmæssige områder, men sociale områder, Den Europæiske Socialfond, den økonomiske